

שלום רצבי

שני שירים

את קולך שמעתי וארא

איך את קולך
שמעתי? והגן
שממה. לא מה
ולא מי. לא עץ נותן פרי. לא פרי
ולא טעם פרי. רק דקה אחרי דקה, שעה אחרי שעה, יום אחרי יום, שנה אחר שנה
הנשמה, מותר האדם, הולכת תמס, הולכת ומתכנסת בתוך עצמה. עצמה בעצמה.
דביר שהיה עכשו אבן
להטביע בה את הפנים; לחתם
בה; לסתם
את הגולל; להשיב
את המראה
אל הראיה. את המגע של אם, של אשה, של בן ושל בת אל היד התופסת
שוב ושוב בלי חדל
רק את חלל עצמה; איך
בטרים כל ואחרי כל
מסתר גן אשוב ואקרא: 'את קולך
שמעתי ואירא';
עכשו הפנים
חפונות בתוך הידים; הידים
מאחות אל השלחן; השלחן
פרוץ אל לילה, אל יער וחתו;
במחזה עושים נסגרות
הידיים; טרופות עצמן בחמה, בפחד

על בן

מבאן

לְבַל תְּשׁוּרְנָה	חֹתְמוֹת אֶת הַעֵינִים
לְבַל תְּשׁוּרְנָה	עוֹד לִילָה עַל צְמֵרוֹת הָעֵצִים,
	עוֹד צְפֹרֵי לִילָה, בְּרִיק, בְּתֵהוּ,
הִזָּה אָדָם	בְּטָרָם
הִזָּה צֹלֵם אֱלֹהִים	בְּטָרָם
	מְהֵלֵךְ
	בְּרוּחַ הַגֶּן עוֹד בְּטָרָם

מִסוּף אֶל סוּף בָּא הַקּוֹל: 'אֵז מְאִיפָה אֶתָּה
בָּא? וּמְדוּעַ דּוֹקָא עֲכָשׁוּ? וְהַשְּׂמִים
מַעֲשֵׂה אֲמֵן פּוֹתְחִים צֵהר
לֹא לְבִרְכָה גַם לֹא לְקַלְלָה.
כְּדִרְכָּם. כִּי
הַשְּׂמִים לֹא
לְאָדָם. רַק
בְּנֵי רִשְׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף
בְּעוֹד הוּא בְּדִרְךָ כָּל אֲרִץ
מְשֻׁמָּה לְשֻׁמָּה, מִצֵּר לְצֵר, מְקַלְלָה לְאֵלָה
נוֹפֵל וְקָם. מְמַרְחֵק אֶל עֲצָמוֹ
כְּמוֹ מְקַבֵּץ
אֶל הַפְּתוּחִים בְּאֵין אוֹנִים יָבוֹא וּמִי
מִבֵּין שְׂרָפִים סוֹכְבִים לוֹ
יִשָּׂא בְּעֵטָרָה
שְׂעֵטָרָה לוֹ אִמּוֹ?
כִּי

מְעֵנָת לֹא עוֹד
יִתְקַן. לֹא עוֹד. פָּחַד
עַד צְנוּאָר
עַד מַעַל הָרֹאשׁ. מִי עֲכָשׁוּ לוֹ
יִצְרָב מְחָר
וְעוֹד מְחָר
בְּלִכְתּוֹ? וּמִי

בְּדֶרֶךְ	לוֹ יַעֲרֹב בְּבוֹאוֹ אוֹ בְּצֵאתוֹ
כִּי לֹא	כָּל אֶרֶץ
	דֵּין הַבָּתִּים
כִּי	לְעִמּוֹד ;
	דֵּין הַבָּתִּים
	לְשִׁקֵּעַ
כִּי	עוֹד וְעוֹד
	בְּדַמְעָתוֹ מִפְּחַד
	הוֹלֵךְ וְאוֹר נֶכּוֹן
לֹא יְבוֹאֲנוּ	כָּאוֹר יוֹם
	עוֹד

•

מִכָּה עֲצָמֵי לִפְנֵי
וּלְפָנִים וְרֵץ אֶל אֶרֶץ
וּמְתִים הֵיכָן
שְׁאוֹתֵי בְּתִבוּסַת לֵב בָּאָה
חֲשָׁבוֹן עִם אָדָם
וְעִם אֱלֹהִים ; בָּאָה
בְּדַבְרֵי קְשִׁים עִם אָדָם
וְעִם אֱלֹהִים ; וּמִי
יִפְתַּח
לִי בְּחַפְזִי
אֶל אֶרֶץ וּמְתִים נֶעֱטָפִי חֲשָׁף
וְתוֹכִי
כְּנִכּוֹן הַיּוֹם הוֹלֵךְ
וְאוֹר